

Què en pensen de: La celebració de Sant Jordi

Cal que la flama de la nostra parla pervisqui

Miquel Arisa Coma

Alcalde

De la celebració del Sant Jordi i dels jocs florals en trobem l'origen d'ençà de 1323 on en el que el que coneixem ara com la Catalunya Nord es va començar a celebrar un certamen en la nostra llengua, i des de llavors aquesta festivitat ha passat per diferents vicissituds al llarg dels segles. No cal dir que va ser un element catalitzador a l'entorn de la renaixença per a recuperar la nostra llengua i especialment la poesia de la mà dels jocs florals de Barcelona i d'ençà d'aquests fets es va anar conformant el cos central del que és la llengua catalana amb la normativa de la mà de Pompeu Fabra, que inicialment aquests organitzadors rebutjaven.

Va esdevenir també un element polític molt important durant el segle passat, que es va anar configurant fins a la guerra civil i que a través d'aquesta es va trencar tota aquella feina que s'havia fet i es va haver de començar de nou. I la diada de Sant Jordi va ser de mica a mica un aglutinador intern i extern del nostre país amb la llengua.

No cal dir que aquest fet punyentment reivindicatiu ha anat prenent diverses formes i que en els moments actuals on el català és la llengua vehicular de les escoles, i per tant forma part de la vida quotidiana de la gran majoria de les administracions, i de la vida quotidiana tant escrita com verbal dels ciutadans i ciutadanes, té una altra dimensió que és la que en aquest moment reivindicuem. Deixant de banda el que sempre tenia ja inicialment amb els jocs florals el fet d'estimació a través de la rosa i el del llibre com a vehicle de comunicació, que s'ha anat transformant en un fet mercantil i econòmic, s'ha de preservar com novament reivindicatiu perquè sempre a una llengua com la nostra que ha estat fruit de diverses agressions li calen elements aglutinadors i identitaris perquè la flama de la nostra parla segueixi viva. I és aquest el sentit que té avui el sant Jordi del segle XXI. El fruit vehicular de remodelació constant amb les persones i amb el país.

Sant Jordi tot l'any

Miquel Àngel Alabart

Militant d'ERC i regidor d'Ara Junts per Centelles

Que la festa de Sant Jordi és de les més esperades i gaudides de l'any és tan cert com que a Centelles aquesta passa com qui diu sense pena ni glòria, si no fos perquè les escoles organitzen una bona diada (i sort en tenim!). L'Equip de govern ha renunciat a posar imaginació per retenir la gent ni que sigui una estona. Però nosaltres creiem que si té un sentit posar-s'hi ha de ser sobretot com a celebració d'un compromís més gran i permanent amb la lectura, durant tot l'any.

El plaer de llegir i la capacitat per fer-ho van lligats a l'èxit acadèmic i laboral, i potencien l'esperit crític, la sensibilitat cultural i la participació. Per això des del nostre grup volem que l'Ajuntament es prengui seriosament la lectura. A més de les escoles, Centelles té una bona biblioteca i molt dinàmica, i força gent que hi participa amb ganes. La nostra proposta és convertir Centelles en el que es diu "municipi lector": una comunitat on govern municipal, entitats, botigues, etc. es posen de costat amb les escoles, l'esplai i la biblioteca per impulsar la motivació per la lectura, especialment en els infants, amb iniciatives com les "parelles de lectura", les activitats de conta-contes i lectura en espais públics, la presència d'escriptors i il·lustradors, etc. La "Fira de lletres", impulsada fa uns anys per una entitat del poble i que en aquell moment va comptar amb el suport de l'Ajuntament, tot i fer-se en dates difícils, va tenir prou seguiment, senyal que si es dinamitza, la gent respon.

Tenim la possibilitat de fer de Centelles un poble més culte i més lector; aleshores podem proposar-li a la ciutadania que ho celebri amb més ganes, tot oferint-li un St. Jordi a l'alçada del que mereix.

St. Jordi 2018: actuem per la llengua i la cultura catalana

Jordi Valls

Associat al PDeCAT de Centelles

Aquest any pensem en un Sant Jordi cultural, que defensa la nostra llengua –ànima del país-, davant dels atacs de persones i institucions que creuen que hi ha idiomes colonialistes i colonitzats, i d'això en fan estratègia política. Coneixen el poder vertebrador i cohesionador que la llengua catalana ha tingut en la història recent de Catalunya, a on a l'escola ha estat un element fonamental i un cas d'èxit absolut. La canalla, sigui del poble o ciutat que sigui, entén i parla la nostra llengua: independentment del seu origen, llengua materna o paterna... és una columna vertebral social. La fortalesa de la nostra llengua és fonamental!

El principal repte d'aquest 2018 és no retrocedir a la situació de finals dels anys 80. Pot semblar una mica alarmista però, tal com estant fet en altres instàncies culturals, socials i polítiques, l'acció de l'estat espanyol és un corcò que entra dintre del moble de fusta de la societat catalana i, tot i que exteriorment sembla que no canvia res, aquest corcò es va menjant el moble per dintre i, si no ho vetllem, al final li donarem un petit cop al moble i ens el trobarem a terra, trencat i sense poder recuperar: amb la pèrdua de la força i la iniciativa de la llengua i la cultura catalana.

Aquest Sant Jordi ha de ser l'inici de la renaixença cultural, fer reviure les brases de la flama de la llengua i la cultura catalana, ja que sempre ha estat un important pa de pallar del país. Fer-ho de manera activa coordinant l'esforç de les diferents entitats, per tal de créixer de manera col·laborativa. El millor espai per començar es des de la base, des de la proximitat: veïns, amigues, famílies... aquí el món municipal té molt a dir. Una coordinació activa des de l'Ajuntament, directament des de la regidoria o indirectament promovent coordinadores culturals locals. És indispensable que les entitats es coneguin però ara cal fer un pas més enllà: compartir idees, projectes i costos. Tenir una actitud positiva i constructiva per fer créixer el català i la cultura al nostre país.

Ens cal un Sant Jordi pacíficament combatiu i hi és a les nostres mans.

Sant Jordi avui

Joan Lagunas - Militant de la CUP i

l'Assemblea Local de la CUP Centelles

Ell un llibre, ella una rosa, ell la saviesa, la intel·ligència, la cultura en definitiva i ella...la suavitat, el perfum, la bellesa.

Aquest seria el resum del que durant tants i tants anys ha simbolitzat aquesta festa, un repartiment de papers d'acord amb la concepció patriarcal de cadascun dels gèneres a la societat. Afortunadament i recordant Bob Dylan els temps estan canviant, tot i que a un ritme insuficient.

D'altra banda, embolcallat en la idea de convertir la llegenda en una oportunitat per la cultura, el món del llibre xifra bona part de les seves expectatives anyals de negoci en aquesta diada.

Malauradament la gran majoria d'aquests llibres descansaran a les prestatgeries oblidats pels seus destinataris; llavors quin sentit té a l'era de la digitalització el llibre de paper com a element transmissor de coneixement, de cultura?. Al seu favor té segurament arguments de caràcter sensorial com el tacte, l'olor del llibre de paper a l'hora que els detractors poden incidir en l'impacte negatiu de la pasta de paper i els seus blanquejants sobre el medi natural.

Ens hauríem de plantejar també la festivitat o no d'aquesta diada i de nou, la incidència que aquest fet podria tenir des del punt de vista econòmic, tant pel món editorial com per la indústria de la flor al nostre país, però aquesta i d'altres reflexions requeririen un temps i un espai del qual no disposem i que per tant haurem de posposar per properes oportunitats.